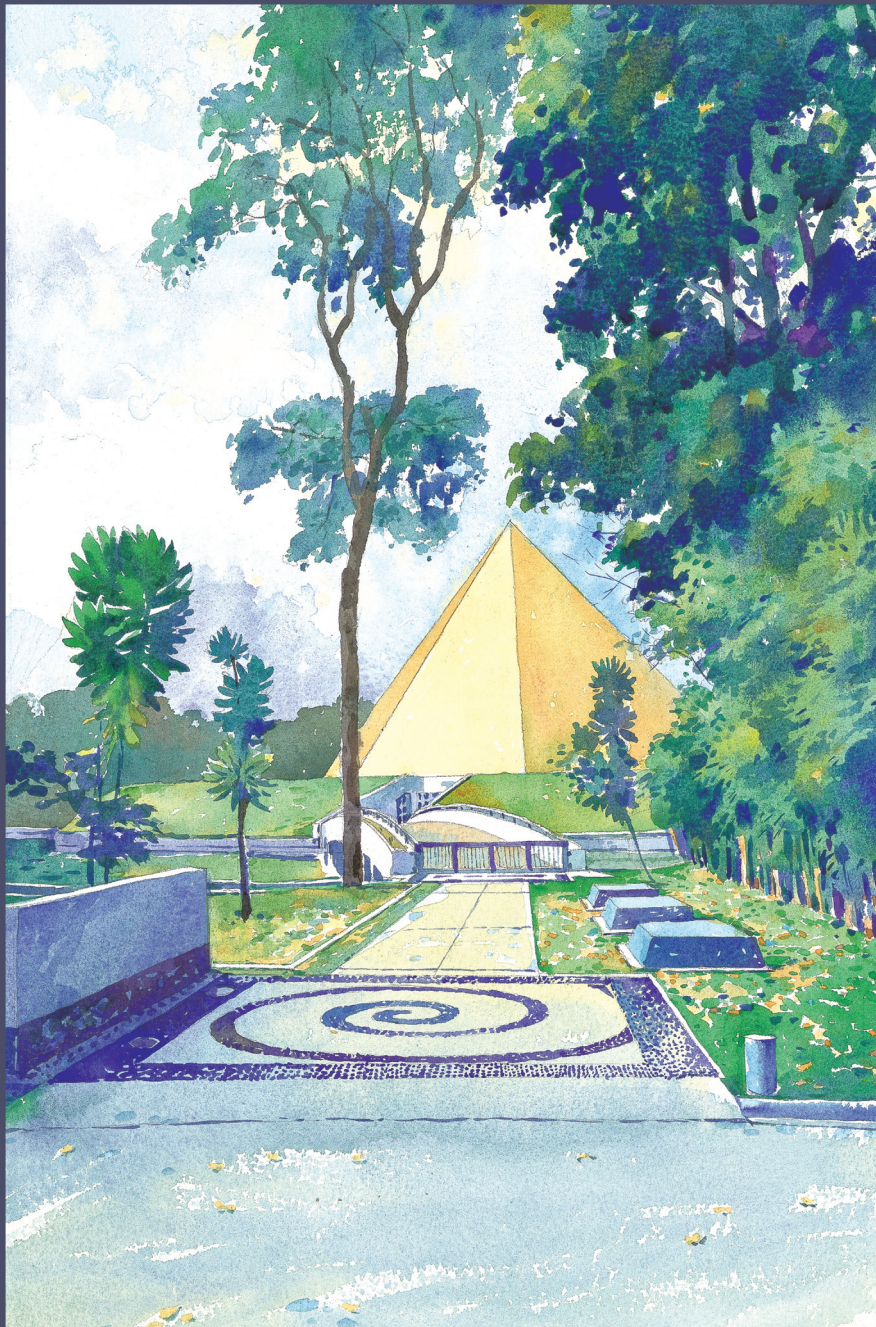

ภูเขาทองแห่งความดี

หลังจากที่คุณยายได้ละสังขารแล้ว ในวันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2545 หลวงพ่อและคณะศิษยานุศิษย์ของท่านได้พร้อมใจกันสร้างมหาวิหารคุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง โดยใช้พื้นที่บนเกาะกลางน้ำภายในอาณาเขตดั้งเดิมของวัดพระธรรมกาย วิหารแห่งนี้เป็นที่ประดิษฐานรูปหล่อทองคำของท่านเพื่อให้มนุษย์และเทวดาได้กราบไหว้บูชา พร้อมกับน้อมรำลึกนึกถึงคุณงามความดีของท่านว่า ครั้งหนึ่งบุคคลท่านนี้ได้บังเกิดขึ้น

...ภูเขาทองแห่งความดี...

ในโลกมนุษย์เพื่อยังประโยชน์สุขให้เกิดขึ้นแก่สรรพสัตว์ทั้งหลาย ทุกคนที่มาเยือนมหาวิทยาลัยแห่งนี้จะได้รับแรงบันดาลใจและกำลังใจในการเดินตามรอยเท้าของคุณยายเพื่อสร้างบารมีสืบต่อไป

หลวงพ่อกุศลและลูกศิษย์ของคุณยายทุกคนมีความมุ่งมั่นที่จะสร้างมหาวิทยาลัยแห่งนี้เพราะปรารถนาที่จะเชื่อมสายบุญเพื่อติดตามท่านสร้างบารมีไปทุกภพทุกชาติ บุญนี้จะดลบันดาลให้เราได้พบและอยู่ใกล้ท่านอีกในเทวโลกอีกด้วย ทุกคนจึงร่วมแรงร่วมใจและร่วมปัจจัยนับตั้งแต่การตอกเสาเข็มต้นแรก แม้แต่ลูกศิษย์ของคุณยายที่อยู่ในต่างประเทศก็ดำเนินพิธีผ่านการถ่ายทอดสดในเวลาเดียวกันกับวัดพระธรรมกาย ประเทศไทย โดยปฏิบัติธรรมพร้อมกันทุกสาขาทั่วโลก

เนื่องจากคุณยายได้กลั่นธำมตรธรรมของท่านให้สะอาดบริสุทธิ์ยิ่ง ๆ ขึ้นไปอยู่ตลอดเวลา ท่านจึงเป็น “ทักษิณยบุคคล” ซึ่งหมายถึงเนื่อนาบุญอันเลิศเปรียบเสมือนโรงงานผลิตกระแสแห่งความสว่างหรือพลังงานอันบริสุทธิ์ ที่สามารถดลบันดาลความสุขและความสำเร็จให้เกิดขึ้นได้อย่างมากมายและรวดเร็ว ใครก็ตามที่ทำบุญกับท่าน จึงเท่ากับว่าได้เชื่อมต่อเพื่อรับกระแสพลังนี้จากท่านด้วย

อันที่จริงแล้วไม่ว่าเราจะสร้างมหาวิหารเพื่อบูชาธรรมท่านหรือไม่ก็ตาม คุณยายก็ไม่ยินดียินร้ายแต่อย่างใด เพราะทิพยวิมานของท่านในสวรรค์ชั้นดุสิตนั้นใหญ่โตโอฬารเกินกว่าจะบรรยายอยู่แล้ว แต่คุณยายไม่ได้เพเลิดเพลินอยู่กับความสุขในวิมานของท่านเลย เพราะท่านไปนั่งปฏิบัติธรรมเข้านิโรธสมาบัติอยู่ด้านขวามือของ “มหาสมณเทวบุตร” คือพระเดชพระคุณหลวงปู่ ผู้เป็นครูบาอาจารย์ของท่าน นั่งทำใจหยุดในหยุด นั่งในนั่ง มุ่งสู่ภายในเรื่อยไป

แม้คุณยายไม่มีความจำเป็นต้องอาศัย
มหาวิทยาลัยแห่งนี้ แต่ในฐานะที่ท่านเป็นมหาปูชนียาจารย์
ผู้อุทิศชีวิตสร้างวัดพระธรรมกายให้ศิษยานุศิษย์ได้
อาศัยเป็นที่สร้างบารมี หลวงพ่อ พร้อมทั้งพระภิกษุ
สามเณร อุบาสก อุบาสิกา และสาธุชนทั้งหลาย จึง
พร้อมใจกันสถาปนามหาวิทยาลัยแห่งนี้เพื่อถวายเป็น
เกียรติแด่ท่าน และเพื่อเป็นโอกาสในการสั่งสมบุญ
ใหญ่ของพวกเรา ที่สำคัญคือมหาวิทยาลัยแห่งนี้จะเป็น
สิ่งที่คอยย้ำเตือนให้เราตระลึกนึกถึงชัยชนะของ
คุณยาย ยามใดที่เราได้เห็นมหาวิทยาลัย จิตใจของเราจะ
สว่างไสวเรืองรองเช่นเดียวกันกับมหาวิทยาลัยหลังนี้
ก่อให้เกิดความอาภายราเริง ปีติยินดี จิตใจเปี่ยม
ล้นไปด้วยบุญกุศล เป็นพลังผลักดันให้มุ่งมั่นสร้าง
บารมีจนเกิดผลสำเร็จเหมือนอย่างคุณยาย

